

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

KONČNO
A6-0015/2007

29.1.2007

POROČILO

o izvajanju akcijskega načrta EU za nezakonit, neprijavljen in zakonsko neurejen ribolov
(2006/2225(INI))

Odbor za ribištvo

Poročevalka: Marie-Hélène Aubert

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	10
POSTOPEK	19

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju akcijskega načrta EU za nezakonit, neprijavljen in zakonsko neurejen ribolov (2006/2225(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Akcijski načrt Skupnosti za izkoreninjenje nezakonitega, neprijavljenega in zakonsko neurejenega ribolova (KOM(2002)0180) ter sklepov Sveta o tem z dne 11. junija 2005,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2002 o akcijskem načrtu Skupnosti za izkoreninjenje nezakonitega, neprijavljenega in zakonsko neurejenega ribolova¹,
 - ob upoštevanju triletnih sporočil Komisije o spremljanju izvajanja skupne ribiške politike in ustreznih resolucij Parlamenta o tej temi,
 - ob upoštevanju letnih sporočil Komisije in ustreznih resolucij Parlamenta o ravnanju, ki predstavlja hujše kršitve pravil skupne ribiške politike,
 - ob upoštevanju mednarodnega akcijskega načrta Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (v nadaljevanju organizacije FAO, op. prev.) o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu (v nadaljevanju nezakonit ribolov, op. prev.) ter tehnične dokumentacije, ki jo je kasneje sprejela organizacija FAO,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 768/2005 z dne 26. aprila 2005 o ustanovitvi Agencije Skupnosti za nadzor ribištva² in zlasti točke (h) člena 3 te uredbe,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2001 o vlogi zastav ugodnosti v ribiškem sektorju³,
 - ob upoštevanju zelene knjige „Prihodnji pomorski politiki Unije naproti: evropska vizija za oceane in morja” (KOM(2006)0275),
 - ob upoštevanju svoje resolucije o sprožitvi razprave o pristopu Skupnosti k sistemu okoljskega označevanja za ribiške proizvode z dne 7. septembra 2006⁴,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A6-0015/2007),
- A. ker je nezakonit ribolov velik svetovni problem, ki povzroča precejšnjo degradacijo okolja, prispeva k zmanjševanju gospodarskih in negospodarskih ribjih staležev ter drugih

¹ UL C 25 E, 29.1.2004, str. 179.

² UL L 128, 21.5.2005, str. 1.

³ UL C 177 E, 25.7.2002, str. 324.

⁴ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0347.

vrst in povzročča težave skupnostim, katerih preživetje je odvisno od ribolova v razvitih državah in v državah v razvoju,

- B. ker so boj proti nezakonitemu ribolovu ovirali dejavniki, kot so uporaba zastav ugodnosti, pretovarjanje na odprtem morju, pomanjkanje ustreznega pristaniškega nadzora in premajhno sodelovanje med nadzornimi organi,
- C. ker se "nezakonit ribolov" po opredelitvi, ki jo je za nezakonit, neprijavljen in zakonsko neurejen ribolov podala organizacija FAO, nanaša na dejavnosti plovil, ki so v nasprotju z zakoni in predpisi držav, vključenih v eno od regionalnih organizacij za upravljanje ribolova, "neprijavljen ribolov" na dejavnosti, ki niso bile pravilno ali sploh niso bile prijavljene pristojnemu nacionalnemu organu ali ustrezni regionalni ribiški upravljavski organizaciji (organizaciji RRUO), "zakonsko neurejen ribolov" pa na dejavnosti, ki jih izvajajo plovila brez nacionalnosti ali pod zastavo države, ki ne pripada nobeni od organizacij za upravljanje ribolova, in pri katerih se kršijo ohranitveni in upravljavski ukrepi te organizacije,
- D. ker kaže, da je vpliv nezakonitega ribolova, ki se sicer lahko pojavi v vseh segmentih flote, največji pri ribolovu na odprtem morju, najpogosteje izvajanjem v mednarodnih vodah in epikontinentalnih pasovih držav v razvoju, ki imajo na voljo skopa sredstva nadzora, zaradi česar se morajo ukrepi Evropske unije osredotočati na ta območja in ta segment flote,
- E. ker plovila, ki izvajajo nezakonit ribolov, prispevajo k slabitvi socialnih ter življenjskih in delovnih pogojev posadk,
- F. ker nezakonit ribolov in z njim povezane tržne dejavnosti predstavljajo nepošteno konkurenco za ribiče in trgovce, ki spoštujejo zakonske predpise, tudi zakonodajo EU, njenih držav članic in drugih držav ter upravljalne ukrepe, dogovorjene v organizacijah RRUO,
- G. ker se morajo Evropska unija in njene države članice močneje zavzeti za boj proti vsem oblikam nezakonitega ribolova, vendar je treba pri tem razlikovati med kršitvami pravil Skupnosti, ki so jih zakrivila plovila Skupnosti, ter nezakonitim ribolovom, kot je opredeljen na mednarodni ravni, ter upoštevati, da so dejavnosti, ki se izvajajo v okviru skupne ribiške politike, dejansko zakonsko urejene, kar pomeni, da se bodo za boj proti obema vrstama dejavnosti v večini primerov uporabljali različni postopki,
- H. ker Komisija tudi sama priznava, da je težko razlikovati med zakonitim in nezakonitim ulovom, zlasti v nekaterih primerih, kot je ta, da se iztovarjajo zamrznjene ribe, ali ta, da se ribe na osnovi trgovinskih povezav s tretjimi državami predelajo, še preden prispejo na evropski trg,
- K. ker so organizacije RRUO najboljše sredstvo boja proti nezakonitemu ribolovu na mednarodni ravni in nam sodelovanje v teh organizacijah omogoča sprejemanje skupnih ukrepov in enoten nastop v pristojnih mednarodnih organizacijah,
- L. ker je obstoj učinkovitega in usklajenega nadzornega sistema ključna sestavina trajnostne politike ohranjanja virov in upravljanja z njimi in ker ne vključuje le uvajanja strožjih

ukrepov, ampak tudi boljšo in pravičnejšo uporabo že obstoječih,

- M. ker je treba v boju proti nezakonitemu ribolovu upoštevati pomen izmenjave informacij in mednarodnega sodelovanja,
- N. ker bi lahko dobiček iz nezakonitega ribolova v nekaterih primerih služil financiranju dejavnosti organiziranih kriminalnih mrež,
1. ponovno izraža svojo zavezanost boju proti vsem oblikam nezakonitega ribolova, kot je to izrazil v zgoraj navedeni resoluciji z dne 20. novembra 2002;
 2. pozdravlja napredek v boju proti nezakonitemu ribolovu na mednarodni ravni in ravni EU, vendar meni, da se pojav še naprej povečuje ter so zato potrebni nadaljnji napori;
 3. meni, da obseg nezakonitega ribolova, raznolikost dejavnikov, ki nanj vplivajo, ter velik razpon potrebnih pravnih, logističnih in finančnih orodij v boju proti njemu zahtevajo sodelovanje na vseh ravneh, skupaj z generalnimi direktorati Komisije (zlasti, vendar ne le generalnih direktoratsov za ribištvo in pomorske zadeve, za trgovino, za razvoj ter za zdravje in varstvo potrošnikov), Svetom, posameznimi državami članicami in mednarodno skupnostjo; zato meni, da bi lahko zelena knjiga o prihodnji pomorski politiki Unije služila kot okvir za sodelovanje, na osnovi katerega bi učinkoviteje pristopili k boju proti nezakonitemu ribolovu;
 4. meni, da je Evropska unija zaradi svojega pomena v svetu v različnih vlogah kot glavna ribolovna sila in kot največji svetovni trg z ribami dolžna voditi boj proti nezakonitemu ribolovu;
 5. ugotavlja, da je EU eden najbogatejših in tehnološko naprednih svetovnih subjektov ter da temelji na pravni državi, zaradi česar je prav, da EU širi in krepi svoja prizadevanja v boju proti nezakonitemu ribolovu;
 6. meni, da lahko EU verodostojno nastopa v svetu le, če prej že sama učinkovito ukrepa proti lastni vpletenosti v nezakonit ribolov, tako v vodah kot pri plovilih EU ali interesih zunaj EU;
 7. poziva Komisijo, naj državam v razvoju, zlasti tistim, s katerimi ima sklenjene sporazume o ribolovu, pomaga pri izpolnjevanju vseh obveznosti iz omenjenega mednarodnega akcijskega načrta za preprečevanje nezakonitega ribolova, tako da z vključitvijo posebnih ukrepov v nove partnerske sporazume prispeva k povečanju skupih sredstev, ki jih imajo te države na voljo;
 8. ponovno izraža svoje prepričanje, da je nujni in očitno prvi korak, ki ga mora narediti Evropska unija, da na eni strani v celoti učinkovito, pošteno in strogo izvaja obstoječe določbe skupne ribiške politike ter ustrezne druge zakonodaje Skupnosti, da se zmanjša neprijavljen in nezakonit ribolov plovil Skupnosti in v vodah Skupnosti, na drugi strani pa preprečuje iztovarjanje izdelkov iz rib, ulovljenih nezakonito zunaj EU, in trgovanje z njimi; ugotavlja, da so to predvsem dolžnosti vlad držav članic pri izvajanju prava Skupnosti in kot držav pristanišča;

9. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo mehanizme za odvrčanje od kaznivih dejanj (spremljanje, nadzor, kazni itd.) ter predlagajo ukrepe, s katerimi bo mogoče preprečevati kršitve ter izboljšati uporabo obstoječih pravil;
10. ugotavlja, da je zaradi slabe sledljivosti rib njihovo poreklo pogosto nejasno, zato je težko ali nemogoče razlikovati med zakonito in nezakonito ulovljenimi ribami;
11. meni, da je treba zaradi krepitve nadzora in spremljanja ter spodbujanja k ukrepom za trgovinsko ureditev, ki bo omogočala prepoznavanje izvora iztovorjenega ulova, izboljšati pomoč in sodelovanje med državami članicami;
12. meni, da je treba okrepiti državni nadzor nad pristanišči, kjer se iztovarjajo in pretovarjajo zamrznjene ribe iz tretjih držav, ter izboljšati sodelovanje med državami članicami in temi državami;
13. opozarja na zgoraj navedeno resolucijo z dne 7. septembra 2006 o okoljskem označevanju ter ponavlja svoje prepričanje, da bi bilo izboljšanje sledljivosti rib od mreže do krožnika, ki bi ga zahteval sistem okoljskega označevanja, v veliko pomoč pri prepoznavanju rib iz nezakonitega ribolova in preprečevanju tega, da se pojavljajo na trgu EU; poziva Komisijo, naj predlog o okoljskem označevanju predloži do junija 2007;
14. poziva Komisijo in države članice, naj podvojijo napore pri izvajanju 15 ukrepov iz akcijskega načrta EU o nezakonitem ribolovu, dogovorjenih leta 2002, ter naj zlasti:
 - i. zagotavljajo enako obravnavo gospodarskih udeležencev, hkrati pa odvrčajo od uporabe zastave ugodnosti v Skupnosti tiste, ki bi jo želeli uporabljati;
 - ii. v zakonodajo Skupnosti vključijo predpise o prepovedi trgovine z ribami iz nezakonitega ribolova;
 - iii. uvedejo zavezujoča pravila o nadzoru in spremljanju v skupnem zakonskem okviru v vsej Evropski uniji;
 - iv. okrepijo informacijske kampanje Skupnosti za izboljšanje ozaveščenosti javnosti o obsegu in resnosti nezakonitega ribolova;
 - v. spodbujajo natančne načrte za nadzor in inšpekcijske preglede za vsako organizacijo RRUO, katere članica je EU;
 - vi. si prizadevajo, da bodo organizacije RRUO pokrivala vsa večja ribolovna območja v svetovnih oceanih, skupaj s pridnenimi, majhnimi pelagičnimi in izrazito selivskimi vrstami;
 - vii. dejavno prispevajo k ustreznemu oblikovanju in reviziji seznamov organizacij RRUO za plovila, ki ogrožajo ohranitvene ukrepe, vključno s posredovanjem informacij o opaženem tovrstnem ravnanju; spodbujajo izvajanje trgovinskih sankcij proti državam, pod čigar zastavo plujejo ta plovila;
 - viii. spodbujajo sprejetje enotnih akcijskih načrtov organizacij RRUO, in sicer s podporo

najučinkovitejšim možnim ukrepom;

- ix. si dejavno prizadevajo za oblikovanje sistema ribolovne dokumentacije, začeni z najbolj ogroženimi vrstami, ter zagotovijo, da ribe, ki smejo na trg EU, niso bile nezakonito ulovljene;
 - x. okrepijo mednarodno sodelovanje v omrežju spremljanja, kontrole in nadzora ter v regionalnih sistemih z namenom ustanovitve mednarodnega sistema informiranja o ribiških plovilih na odprtem morju pod okriljem organizacije FAO;
 - xi. opredelijo "osnovno povezavo" med ribiškim plovilom in zastavo, pod katero pluje;
 - xii. opredelijo pravice in obveznosti držav pristanišča;
 - xiii. pomagajo državam v razvoju pri njihovih možnostih za nadzor ribolovnih dejavnosti v njihovih vodah ter v boju proti nezakonitemu ribolovu;
15. pozdravlja vključitev paketa o nezakonitem ribolovu v delovni program Komisije za leto 2007, skupaj s sporočilom Komisije in predlogom za uredbo Sveta o krepitvi boja proti nezakonitemu ribolovu; pozdravlja obnovitev skupine Komisije za posvetovanja med službami, prvotno ustanovljene leta 2002;
16. poziva Agencijo Skupnosti za nadzor ribištva, naj med prednostne naloge svojega letnega delovnega programa uvrsti boj proti nezakonitemu ribolovu in uskladitev dejavnosti držav članic na tem področju;
17. poziva vse zainteresirane za izkoreninjenje nezakonitega ribolova ter vse institucije EU, vlade držav članic, različne sektorje ribiške in predelovalne industrije ter trgovine na drobno, nevladne organizacije in vse druge interesne skupine, naj predložijo svoje predloge o tem, kako naj EU ravna pri razpravi, ki jo bo Komisija sprožila s predvidenim sporočilom o nezakonitem ribolovu;
18. meni, da bi morala Komisija v svoj predlog za sprejetje v zakonodaji EU vključiti naslednje ukrepe:
- vsa ribiška plovila in ribiška transportna plovila, registrirana v EU ali ki plujejo pod zastavo tretjih držav in želijo vpluti v pristanišče EU, mora biti mogoče takoj identificirati s pomočjo označb iz standardnih specifikacij organizacije FAO za označevanje in identificiranje ribiških plovil;
 - na ravni Skupnosti je treba sestaviti seznam plovil, ki izvajajo nezakonit ribolov, in vanj vključiti plovila s črne liste organizacije RRUO; tak seznam bo olajšal hitro izmenjavo informacij med državami članicami ter omogočil spremljanje plovil zaradi morebitnih zamenjav zastav;
 - v vseh državah članicah morajo veljati skupne minimalne kazni za resne kršitve, ki morajo v zadostni meri odvracati od kaznivih dejanj;
 - treba je tako okrepiti Uredbo Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o

oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike¹ in Uredbo Sveta (ES) št. 104/2000 z dne 17. decembra 1999 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva², da bodo ribe v celoti sledljive od takrat, ko pridejo na krov ribiškega plovila, do končnega kupca;

- treba je objaviti vse črne sezname organizacij RRUO za ribiška plovila in ribiška transportna plovila, skupaj z njihovimi lastniki in upravljavci, ter sezname neposredno vključiti v zakonodajo Skupnosti; plovilom držav nečlanic EU s teh seznamov mora biti prepovedano vplutje v pristanišča Skupnosti s kakršnim koli namenom, razen v primeru višje sile ali zaradi humanitarnih razlogov; vsem plovilom pod zastavo EU mora biti prepovedano zagotavljati pomoč (v gorivu, zalogah, pri pretovarjanju itd.) takim plovilom na morju;
- preden se dovoli razkladanje rib v pristaniščih EU ali uvoz vanjo, treba je dokazati njihov pravni izvor; ti dokazi morajo tako za iztovarjanje z ribiških plovil kot za pretovarjanje vsebovati
 - za ribiške proizvode iz voda, ki jih ureja organizacija RRUO, dokumente, ki dokazujejo, da so bili iztovarjanju namenjeni ribiški proizvodi ulovljeni v skladu s pravili te organizacije in pri tem upoštevane kvote, dodeljene pogodbeni stranki, pod zastavo katere plovilo pluje;
 - za ribiške proizvode, ulovljene v izključnih ekonomskih conah v tretjih državah, dokumentacijo, ki dokazuje, da ima plovilo pravico do ribolova v teh vodah ali da ima dovoljenje za ribolov v teh vodah in za iztovarjanju namenjene vrste;
- države članice bi morale odvrčati od prenosa plovil iz njihovega nacionalnega registra, če zamenjajo zastavo za zastavo države, ki jo je organizacija RRUO opredelila kot državo, katere plovila lovijo ribe tako, da zmanjšujejo učinkovitost ohranitvenih ukrepov, sprejetih v tej RRUO;
- plovila in proizvajalce v tretjih državah z dovoljenjem za izvoz rib ali ribiških izdelkov v EU, kot so navedeni na seznamu, ki so ga sestavile tretje države in ga je objavil generalni direktorat Komisije za zdravje in varstvo potrošnikov, je treba navzkrižno preveriti s črnimi seznamami plovil, ki so jih sestavile organizacije RRUO ali druge tretje države; Komisija bi morala z vsemi razpoložljivimi sredstvi zagotoviti, da se plovilom s teh črnih seznamov prepove izvoz rib ali ribiških izdelkov v EU; v ta namen bi bilo vredno razmisliti o spremembi Uredbe (ES) št. 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi³;

¹ UL L 261, 20.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 768/2005 (UL L 128, 21.5.2005, str. 1).

² UL L 17, 21.1.2000, str. 22. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1759/2006 (UL L 335, 1.12.2006, str. 3).

³ UL L 139, 30.4.2004, str. 206. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 (UL L 363, 20.12.2006, str. 1).

19. pozdravlja ustanovitev nove nadzorne agencije in je prepričan, da bo ta v boju proti nezakonitemu ribolovu igrala pomembno vlogo; poziva Komisijo, naj preuči zamisel o ustanovitvi obalne straže EU;
20. poziva Komisijo in države članice, naj plovilom, ki glede na veljavna pravila sodelujejo pri nezakonitem ribolovu, preprečijo ribolov v vodah Skupnosti in vplutje v pristanišča Skupnosti ter prepovedo uvoz rib s teh plovil; prav tako poziva države članice, naj ne dovolijo, da bi taka plovila plula pod njihovo zastavo, uvoznike, prevoznike in zadevne druge sektorje pa, naj ne pretovarjajo rib, ki so jih ta plovila ulovila, ter ne trgujejo z njimi;
21. poziva Komisijo, naj zagotovi, da fizične ali pravne osebe, ki so glede na veljavna pravila vpletene v nezakonit ribolov, ne prejemajo nikakršne oblike pomoči ali subvencij iz sredstev Skupnosti za nobeno vejo svoje dejavnosti, in naj države članice pozove, da ravnajo enako glede nacionalne pomoči;
22. poziva Komisijo, naj izvede in predstavi študijo o tarifah in pravilih o poreklu, ki vsebuje pregled načinov, kako je mogoče ta sredstva uporabiti za spodbujanje tretjih držav k zagotavljanju, da njihova plovila spoštujejo ustrezne mednarodne upravljalne ukrepe;
23. poziva Komisijo, naj izvede in predloži študijo o skladnosti z delovno, zdravstveno in varstveno zakonodajo Skupnosti, o spoštovanju socialnih pravic delavcev na takih plovilih ter o njihovih življenjskih in delovnih pogojih na krovu;
24. poziva Komisijo, naj uporabi svoj precejšen vpliv v organizacijah RRUO ter jih spodbudi, naj pripravijo sezname plovil z dovoljenji za ribolov (bele sezname) in sezname plovil, ki so jih ujeli pri nezakonitem ribolovu (črne sezname); ti sezname morajo biti sestavljeni pregledno in dosledno ter v skladu z jasnimi merili; ravno tako poziva Komisijo, naj spodbudi organizacije RRUO k navedbi držav, ki ne nadzorujejo dejavnosti plovil pod svojo zastavo, Komisija pa naj s pomočjo teh seznamov sprejme ali zavrne ribe;
25. poziva Komisijo, naj še naprej daje kar največjo prednost sodelovanju z organizacijami RRUO, kot so Ribiška komisija za severovzhodni Atlantik, Ribiška organizacija za severozahodni Atlantik in Komisija za ohranjanje živih morskih virov na Antarktiki, ki so se s svojimi pobudami za boj proti nezakonitemu ribolovu izkazale kot najprimernejši instrumenti za zagotavljanje dobrega upravljanja na odprtem morju;
26. poziva Komisijo in Svet, naj povečata sredstva za boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu na vseh ravneh;
27. je prepričan, da so ključni dejavniki za zmanjšanje in izkoreninjenje nezakonitega ribolova popolna sledljivost v celotni proizvodni verigi, preglednost odločitev, sodelovanje v EU in širši mednarodni skupnosti, najpomembnejše pa je izražanje politične volje vseh strani; ponovno poudarja, da se bo izlov ribjih staležev nadaljeval, ribiške skupnosti v EU in drugje pa bodo še bolj prizadete, če ne bo storjeno še veliko več;
28. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, odboru za ribištvo pri organizaciji FAO in sekretariatom organizacij RRUO, katerih članica je EU.

OBRAZLOŽITEV

Že vrsto let si mednarodna skupnost prizadeva, da bi obvladala določene vrste ribolova, ki so bodisi očitno nezakonite ali pa padejo v vrzeli pri upravljanju na nacionalni ali mednarodni ravni. Vedno so obstajala plovila, ki so opravljala dejavnost na robu zakonitosti ali so šla čezenj. Vendar je le redko kdo posvečal pozornost nekaj plovilom, ki so počela to, česar ne bi smela, dokler so bili staleži rib obilni. Zadnje čase pa se je tovrstni ribolov zelo povečal.

Skoraj nemogoče je oceniti pomen teh dejavnosti, saj se jih večina opravlja tam, kjer ni prič. Vseeno pa je bilo izdelanih nekaj ocen. Zadnje je pripravila skupina za oceno morskih virov (Marine Resources Assessment Group), ki je ocenila, da je v svetovnem merilu tovrsten ribolov vreden najmanj 2,4 milijarde ameriških dolarjev. Večina prihaja iz vod držav v razvoju, ki so prerevne, da bi učinkovito spremljale ribolovne dejavnosti v svojih vodah in preprečevale nelegalen ribolov, posledica tega pa je izguba za obalno prebivalstvo in njihove težave, saj sta njihovo preživetje in varnost preskrbe s hrano odvisna od rib. Gre pa tudi za neposredno izgubo pri zakonitih subjektih ribištva.

1. Mednarodni ukrepi proti nezakonitemu ribolovu

Mednarodna skupnost, ki jo je k temu spodbudilo nekaj posameznih držav, je okrepila svojo kampanjo proti tako imenovanemu nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu (ki ga v tem poročilu na kratko imenujemo nezakonit ribolov, op. prev.). Sprva je kampanja potekala v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva, kot so NAFO, ICCAT ali CCAMLR¹.

Vendar so ribe mobilne, kot so mobilne tudi flote, ki jih zasledujejo, in denar, s katerim se te flote financirajo. Zato so bili na svetovni ravni sprejeti instrumenti, ki so ribiškimi plovilom do neke mere otežili nezakonit ribolov, med katerimi sta tudi sporazum organizacije FAO o usklajevanju in sporazum ZN o staležih rib. Nedavno, leta 2002, pa je organizacija FAO sprejela mednarodni akcijski načrt o nezakonitem, neprijavljenem in zakonsko neurejenem ribolovu², v katerem so tudi opredelilve vseh teh vrst ribolova.

V akcijskem načrtu je organizacija FAO države pozvala, naj sprejmejo lastne akcijske načrte. EU je svojega, ki temelji na sporočilu Komisije³ in sklepah Sveta z dne 11. junija 2002, sprejela junija 2002.

Akcijski načrt organizacije FAO poziva države, naj štiri leta po sprejetju preverijo izvajanje nacionalnih načrtov, za EU je to torej leto 2006. To je poročevalko spodbudilo, da je predlagala poročilo o nezakonitem ribolovu, v katerem bi preverili kakšen je napredek, ki je (ali ni) bil dosežen pri izvajanju akcijskega načrta EU.

¹ To so: Organizacija za ribištvo severozahodnega Atlantika, Mednarodna komisija za ohranitev atlantskega tuna, Komisija za ohranjanje živih morskih virov na Antarktiki.

² International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing. na razpolago na <http://www.fao.org/DOCREP/003/y1224e/y1224e00.HTM>.

³ KOM (2002)0180.

2. Različni vidiki nezakonitega ribolova

Akcijski načrt organizacije FAO poudarja, da k nezakonitemu ribolovu prispeva veliko različnih vrst dejavnosti, in ugotavlja, da imajo pri nadzoru teh različnih dejavnosti nacionalne vlade različne pristojnosti kot država zastave, država dobička iz premoženja, država pristanišča in država trga.

Država zastave: Po mednarodnem pravu je država zastave (država, pod katere zastavo pluje ribiško plovilo) odgovorna za preverjanje, ali plovilo spoštuje predpise, vključno z ukrepi za upravljanje ribištva, delovnimi pogoji, zdravstvenimi standardi itd. Številna ribiška plovila svojega ulova ne razkladajo na obali, temveč ga raje pretovorijo na tovorna plovila s hladilniki, ki ulov odpeljejo v pristanišče. Ta tovorna plovila s hladilniki lahko z mešanjem rib, pridobljenih od zakonitih in nezakonitih gospodarskih subjektov, služijo za "pranje" rib. Zato so pri teh tovornih plovilih s hladilniki države zastave enako pomembne kot pri ribiških plovilih. Z učinkovitim izvajanjem obstoječih pravilnikov EU bi se ta del nezakonitega ribolova zmanjšal, vendar je treba okrepiti tudi predpise.

Države dobička iz premoženja: Države, ki ne izpolnjujejo obveznosti kot države zastave, so znane kot "zastave ugodnosti". Če je plovilo, ki pluje pod zastavo ugodnosti, v lasti lastnika plovil, ki ima sedež v državi članici, potem je ta znana kot država dobička iz premoženja. V poročilu Patricie McKenna¹ je bilo ugotovljeno, da družbe iz EU zelo pogosto uporabljajo zastave ugodnosti in so na ta način neposredno vpletene v nezakonit ribolov.

Država pristanišča: Da bi dosegle trg, morajo vse ribe priti do pristanišča, zato je vloga države pristanišča, v katerem so ribe iztovorjene, izjemno pomembna. Da bi nezakonitemu ribolovu preprečili vstop na trg, so potrebni strogi inšpekcijski pregledi in nadzor pristanišč. Obstajajo "pristanišča ugodnosti", znana po tem, da ob prihodu rib iz nezakonitega ribolova zamižijo na eno oko, in ta pristanišča so tako v EU kot drugod. V EU najbolj znano, ne pa edino, je Las Palmas de Gran Canaria, na Kanarskih otokih.

Država trga: Da bi ribe prišle iz pristanišča, v katerem so bile iztovorjene, do cilja, potrošnika, je potrebno sodelovanje veliko akterjev, vključno s pomorskimi agenti, transportnimi delavci in prodajalnami na drobno ali restavracijami. Za številnimi izmed naštetih stojijo banke, ki poskrbijo za potreben kapital (tako lastnikov plovil kot gospodarskih subjektov, kar je treba omeniti). Pregled njihovih dejavnosti je ravno tako nujen kot inšpekcijski pregled pristanišča, da bi nezakonitim ribam preprečili vzpon po proizvodni verigi.

Zapletenost nezakonitega ribolova in potrebo po usklajenem mednarodnem sodelovanju lahko najboljše prikažemo z nekaj primeri.

Tun spada med vrste z največjo tržno vrednostjo na svetu, zlasti kadar je namenjen japonskemu trgu sašimija. Zato je neizogibno zelo izkoriščen in izlovljen. Lahko ga štejemo za klasično vrsto v nezakonitem ribolovu, saj je pritegnil večino ribolovnega napora,

¹ Poročilo Patricie McKenna iz leta 2001 je natančno opisalo vpliv zastav ugodnosti in vpletenost EU. A5-0405/2001.

izvajanega ob neupoštevanju pravilnikov ICCAT, organizacije, odgovorne za upravljanje tega ribolova. Leta 1996 je ICCAT naredila drzen korak, ko se je strinjala s prepovedjo uvoza tuna iz dveh držav, katerih plovila so tuna lovila ob neupoštevanju predpisov ICCAT, to sta Honduras in Belize (leto kasneje je dodala še Panamo). Te prepovedi uvoza (sledile so jim še prepovedi za mečarico in veleokega tuna) pa so dosegle le začasne rezultate, sledila je serija hitrih menjav zastav, ko so plovila izpod zastav, za katere je veljala prepoved uvoza, prešla pod zastave brez take prepovedi. Nekatere izmed sankcioniranih držav so se pridružile ICCAT in s postopki v okviru ICCAT so številna od prej omenjenih plovil črtali s "črnega seznama"; kasneje so se številna pojavila na "belem seznamu" plovil z dovoljenjem za ribolov. Sankcije so bile preklicane, ne da bi od držav zastave zahtevali dokaze, da njihova plovila opravljajo dejavnost v skladu s predpisi ICCAT. Danes je "črni seznam" tako kratek, da ga skoraj ni več, prepoved uvoza velja le še za dve državi (Gruzijo in Bolivijo). Vendar to ne pomeni, da vsa plovila opravljajo dejavnost v okviru zakonov. Približno istočasno so se po vsem Sredozemlju začele širiti kletke za gojenje tunov, namenjenih japonskemu tržišču. Širjenje je bilo skoraj popolnoma neregulirano, tudi v EU (za podporo ribištvu so bili uporabljeni strukturni skladi), in je vodilo v pretiran prelov. Uradna statistika za leto 2005 na primer kaže, da je Francija preseгла kvoto za več kot 50 %, prav tako je svojo kvoto preseгла Italija. Ta celotni dovoljeni ulov je bil v ICCAT sprejet leta 2000 pod pritiskom EU v nasprotju z nasveti strokovnjakov. Zanimivo je, da so Japonsko pred kratkim zalotili pri prelovu južnega tuna. Gre za ločeno vrsto, ki jo ureja CCSBT¹. Japonska je pristala, da bo za nadomestilo svoje prihodnje ulove zmanjšala za polovico. Ali bo tudi EU v okviru ICCAT ravnala podobno? Skratka, poskus ICCAT, da bi uredila ribolov tuna in ohranila ribištvo, je klavrno propadel, ker so pogodbenice zagovarjale interese svojih nacionalnih ribištEV in niso vzdrževale političnega, gospodarskega in pravnega pritiska ter sodelovanja, potrebnega za nadzor nezakonitega ribolova.

V **zahodni Afriki** veliko držav ne more učinkovito nadzorovati ribolova v svojih vodah zaradi pomanjkljivih logističnih in gospodarskih virov, nezadostnega regionalnega sodelovanja ali v nekaterih primerih zaradi pomanjkanja politične volje njihovih vlad. Zato je postal nezakonit ribolov na nekaterih območjih nekaj običajnega, ribji staleži pa posledično izlovljeni, kar povzroča velike težave obalnim skupnostim, katerih varnost preskrbe s hrano in preživetje sta odvisna od ribolova, da ne omenjamo deviznih sredstev, ki jih lahko priskrbijo obilni ribolovni viri. Las Palmas je pomembno pristanišče za razkladanje veliko rib iz zahodne Afrike, namenjenih bodisi trgu EU ali tranzitu na druge trge. Pomanjkanje učinkovitega in ustreznega nadzora pri iztovu rib v pristanišču Las Palmas je dobro dokumentirano. Poročevalka je Las Palmas obiskala v fazi raziskav za to poročilo in videla, da so se ribe razkladale s tovornih plovil s hladilniki, katerih izvor je bil, milo rečeno, nejasen. Če ni jasen izvor rib, njihove zakonitosti ni mogoče z gotovostjo preveriti.

Pri **trski v Barentsovem morju** je očitno, da pristanišča ugodnosti obstajajo tudi v severni Evropi. To je eden največjih preostalih svetovnih staležEV trske, s katerim se oskrbuje tudi dobršen del trga EU. V tem letu se je pokazalo, da veliko trske v EU izvira s plovil z nezakonitim ribolovom, ki pristajajo v pristaniščih severne Evrope (na primer "Rostok 5"). NEAFC² se je odzval z oblikovanjem "črnih seznamov" plovil, ki jim sploh ni dovoljeno vplutje v pristanišča pogodbenic. Podobni problemi obstajajo pri trski v Baltskem morju,

¹ Komisija za ohranitev južnega tuna.

² Komisija za ribištvo severovzhodnega Atlantika (NEAFC).

vendar so tam plovila EU tista, ki so odgovorna za večino nezakonitega ribolova in prekoračitev kvot.

Vloge države zastave, države pristanišča in države trga so očitno povezane ter jih je treba upoštevati, če naj se uvede nadzor nad nezakonitim ribolovom.

3. Akcijski načrtu EU proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu iz leta 2002

Ne glede na merila je EU eden glavnih svetovnih ribiških subjektov:

- je tretja največja ribolovna skupnost za Kitajsko in Perujem,
- ima eno največjih svetovnih flot,
- je pomemben uporabnik zastav ugodnosti ter
- ima največji svetovni ribji trg.

Evropska unija ima tako odgovornost, da na vseh teh področjih ukrepa proti nezakonitemu ribolovu ter da brezvestnim upravljavcem onemogoči okoriščenje z dejavnostmi nezakonitega ribolova kjerkoli v verigi. Prelahko je reči, da "EU ni najslabša" ali da "EU ne more ukrepati sama". Glede na politični in gospodarski pomen EU ter njeno vplivnost je EU moralno obvezana, da stoji v prvi bojni vrsti za izkoreninjenje nezakonitega ribolova. Poleg tega ima EU zaradi okoljske, družbene in gospodarske grožnje, ki jo predstavlja nezakonit ribolov, tudi povsem pragmatično odgovornost za nadaljnji obstoj ribjih staležev in ribištev, odvisnih od njih. Skupnost je dolžna spodbujati precej bolj trajnosten razvojni model od tega, ki sedaj prevladuje v mednarodnem merilu.

Ko je leta 2002 Komisija predlagala akcijski načrt, je Svet

- pozval Komisijo, naj v organizacijah RRUO prevzame pobudo v boju proti takemu ribolovu ter
- pozval Komisijo, naj uveljavi pobude iz načrta, ki so v pristojnosti Skupnosti.

V sprejetem načrtu je bilo navedenih več točk, razvrščenih glede na to, ali se jih uresničuje na ravni Skupnosti, regionalni ali mednarodni ravni ali v partnerstvu z državami v razvoju.

Raven Skupnosti: EU naj izvaja štiri ukrepe, za katere ni potreben dogovor z drugimi državami ali organizacijami.

1. Določitev odgovornosti držav članic, da svojim državljanom preprečijo nezakonit ribolov.

Osnovna uredba iz leta 2002¹ vključuje člen, po katerem morajo države članice ukrepati proti svojim državljanom (ali podjetjem), ki kršijo skupno ribiško politiko. Vendar Komisija sodi, da države članice ne uporabljajo te določbe.
==> Treba je še naprej ukrepati.

2. Sprejetje predpisov za prepoved trgovine z ribami iz nezakonitega ribolova.

EU prenaša odločitve organizacij RRUO o prepovedi trgovine z določenimi ribami ali o izvajanju različnih sistemov ribolovne dokumentacije. Storiti pa je mogoče še veliko

¹ Uredba Sveta 2371/2002.

več, vendar morajo biti države članice proaktivnejše.

==> Države članice morajo ukrepati še naprej.

3. *Sprejetje predpisov, v katerih je trgovina z ribami iz nezakonitega ribolova opredeljena kot kršitev; objava seznamov organizacij RRUO s plovili, ki se ukvarjajo z nezakonitim ribolovom, in njihovih lastnikov.*

Pri prvem delu ni napredka. V uradnem listu je objavljen samo seznam NEAFC.

==> Potrebni je precej več ukrepov.

4. *Izvedba kampanj za ozaveščenost javnosti o nezakonitem ribolovu.*

Komisija izpostavlja nevarnosti nezakonitega ribolova, vendar se splošna javnost še vedno ne zaveda dovolj obsega problema niti vpletenosti EU v nekaterih primerih.

==> Bolj morajo ukrepati vlade, industrija, nevladne organizacije itd.

Raven organizacij RRUO: EU si je prizadevala, da bi organizacije RRUO sprejele 6 ukrepov.

5. *Spodbujanje natančnih načrtov za nadzor in inšpekcijske preglede za organizacije RRUO.*

Odvisno od organizacije RRUO je bilo to doslej različno uspešno. Nekatere imajo precej dobre načrte (npr. NEAFC za inšpekcijske preglede pristanišč), druge pa nimajo dobesedno ničesar. Komisija trdi, da dela, kolikor more.

==> Komisija, države članice in drugi morajo delati dolgoročno in trajnostno.

6. *Povečanje števila ribištev, ki jih urejajo organizacije RRUO.*

Še vedno je veliko pravnih "praznin", oceanskih območij, kjer za določene vrste ni odgovorna nobena organizacija RRUO. Komisija trdi, da dela, kolikor more. Prišlo je do določenega napredka, vendar so pridnene vrste na odprtem morju praviloma še vedno zelo slabo pokrite.

==> Komisija, države članice in drugi morajo delati dolgoročno in trajnostno.

7. *Opredelitev plovil, ki se ukvarjajo z nezakonitim ribolovom, ter uvedba sankcij.*

Pri tem so rezultati različni. NEAFC ima sistem za pripravo črnega seznama ter prepoved vplutja v pristanišče (vendar brez trgovinskih sankcij), kar deloma temelji na delu EU. Hkrati pa je prej obsežen črni seznam pri ICCAT skoraj izginil, vendar ne zato, ker bi bil sedaj ves ribolov zakonit.

==> Komisija, države članice in drugi morajo delati dolgoročno in trajnostno.

8. *Spodbujanje enotnih akcijskih načrtov v organizacijah RRUO.*

Kot pri točki 7 je tudi tukaj napredek pri organizacijah RRUO neenakomeren. Sicer je to pričakovati, saj je so organizacije RRUO odvisne od dobre volje držav pogodbenic, vendar mora EU nedvomno bolj pritisniti, kar zahteva sodelovanje Komisije in držav članic. Začuda pa Komisija pri svojem pregledu akcijskega načrta EU za organizacijo FAO ni ocenila napredka pri tej točki.

==> Komisija, države članice in druge morajo delati dolgoročno in trajnostno.

9. *Opredelitev in količinska določitev ulova iz nezakonitega ribolova.*

10. *Sistemi potrdil in dokumentacije.*

Kot ugotavlja Komisija, sta ti dve vprašanji tesno povezani. V okviru ICCAT sicer še naprej veljajo nekatere prepovedi uvoza, splošna smer pa je, da države, ki so se lahko pridružile organizaciji RRUO, trdijo, da so plovila zakonita in se tako izognejo sankcijam. Zdi se, da sistem odbora CCAMLR deluje bolje. Le malo drugih organizacij RRUO je uvedlo res učinkovite sisteme.

==> Ponovno poudarjamo, Komisija, države članice in drugi morajo delati dolgoročno in trajnostno.

Mednarodna raven: Komisija je predlagala štiri ukrepe.

11. Izboljšanje dostopnih podatkov o ribolovni pravici plovil.

S sporazumom organizacije FAO o usklajevanju je bila ustanovljena mednarodna podatkovna baza o ribolovnih dovoljenjih za plovila, v katero je vključena tudi EU. Organizacije RRUO imajo različne pristope; nekatere uporabljajo "bele sezname" (sezname plovil z dovoljenjem za ribolov), druge pa "črne" (sezname plovil s prepovedjo ribolova). Kot je navedeno zgoraj (točka 3), je EU v svoje uredbe vključila le črni seznam NEAFC, drugi sezname pa v EU niso pravno zavezujoči.

==> Ponovno poudarjamo, Komisija, države članice in drugi morajo delati dolgoročno in trajnostno.

12. Krepitev mednarodnega sodelovanja v omrežju spremljanja, kontrole in nadzora

EU je v svojem akcijskem načrtu navedla le čilensko-ameriško pobudo za ustanovitev omrežja za sodelovanje nadzornih agencij. Na različnih ravneh je mogoče narediti še več, tudi v sami EU (čeprav naj bi v tem smislu svoje prispevala Agencija za nadzor ribištva). Omrežje spremljanja, kontrole in nadzora sicer ponuja visokotehnološki pristop, vendar je ravno tako potrebno tudi boljše usklajevanje med EU in tretjimi državami, na primer dvostranske ali regionalne izmenjave z državami v zahodni Afriki.

==> sočasno je treba delati na sistemih, ki zahtevajo manj tehnoloških možnosti.

13. Določitev "osnovne povezave" med ribiškimi plovilom in njegovo državo zastave

Ker je to že vrsto let eden najtežje rešljivih problemov mednarodnega prava, je to resnično dolgoročen cilj. Komisija bi ga morala še naprej podpirati, vendar ta cilj ne bi smel služiti kot izgovor za nepodpiranje drugih možnih sredstev.

==>Teoretična vaja.

14. Opredelitev pravic in odgovornosti držav pristanišča

Organizacija FAO je uvedla model sistema pristanišč, Komisija pa si prizadeva za njegovo sprejetje v NEAFC, kar je zelo pozitivno. Vendar lahko EU naredi še zelo veliko za izvajanje sistema organizacije FAO znotraj svojih meja, ne da bi za to potrebovala pomoč organizacij RRUO ali čakala na to, da sistem organizacije FAO postane pravno zavezujoč instrument po mednarodnem pravu.

==> Nekaj napredka na mednarodni ravni, veliko pa je treba narediti v sami EU.

Partnerstvo z državami v razvoju: ukrep za sodelovanje z državami v razvoju.

15. Pomoč državam v razvoju v njihovem boju proti nezakonitemu ribolovu.

V okviru EU in držav članic so nekateri programi v državah v razvoju dobili podporo,

in sicer za posamezne države ali regije. Za programe se je izkazalo, da služijo svojemu namenu, torej zmanjševanju nezakonitega ribolova, in jih je zato treba še bolj razširiti. Tudi Komisija si za to prizadeva s pomočjo svoje mreže dvostranskih sporazumov o ribištvu. Za oba pristopa sta potrebna podpora in sodelovanje v državah v razvoju, kar pa se ne pridobi vedno zlahka.

==> Nekaj uspeha, vendar je treba delovanje nadaljevati, še razširiti ter bolje uskladiti z nacionalnimi agencijami za pomoč.

Glede na naravo nezakonitega ribolova in raznovrstnost sredstev, potrebnih za boj proti njemu, je za učinkovito ukrepanje EU potrebno usklajeno delovanje na številnih področjih, v katero je treba vključiti več generalnih direktorats – vsaj generalne direktorate za ribištvo (vsi vidiki skupne ribiške politike), trgovino (urejanje mednarodne trgovine z ribami iz nezakonitega ribolova), razvoj (podpora za razvojno sodelovanje pri nadzoru) ter za zdravje in varstvo potrošnikov (pristojen za izdajo uvoznih dovoljenj za ribe), pa tudi druge generalne direktorate. Komisija je pri pripravi akcijskega načrta leta 2002 uvedla posvetovanje med službami, ki pa je iz nekega razloga zamrlo.

V svojem delovnem programu za leto 2007 je Komisija naznanila, da bo nezakonit ribolov ponovno uvrščen med prednostne naloge ter da bo pripravila sporočilo o nezakonitem ribolovu in predlog uredbe Sveta o novi strategiji za boj proti nezakonitemu ribolovu. Obnovljeno zanimanje Komisije lahko le pozdravimo, namen tega poročila pa je Komisiji posredovati konkretne ideje in predloge za to, kaj bi bilo treba narediti.

4. Kaj naj stori EU – akcijski načrt za leto 2007

Poročevalka meni, da bi bilo treba poleg ohranjanja in krepitev točk iz leta 2002 v novi akcijski načrt, ki ga sedaj pripravlja Komisija, vključiti točke, predlagane v nadaljevanju. Kot v prvotnem akcijskem načrtu bo mogoče nekatere točke zlahka uresničiti, če bo EU zbrala dovolj politične volje, druge pa so bolj dolgoročni cilji, ki zahtevajo sodelovanje ostalih udeležencev v mednarodni skupnosti.

Namen večine spodnjih predlogov je izboljšati in v nekaterih primerih uskladiti obstoječi pravni okvir na nacionalni ravni, ravni Skupnosti ali na mednarodni ravni ob upoštevanju izkušenj, pridobljenih po oblikovanju načrta organizacije FAO. V nadaljnjih razpravah v organizaciji FAO so nastali natančnejši dokumenti kot pa prvotni načrt, različne organizacije RRUO pa so sprejele ukrepe za boj proti nezakonitemu ribolovu, ki so bili v nekaterih primerih učinkoviti. Nujno potrebno je usklajevanje na vseh ravneh, sicer bo nezakonit ribolov še naprej izkoriščal prednosti morij, trgov ter zastav z najmanj omejitvami, itd.

Gospodarsko in politično ozračje v svetu z liberalizacijo trgovine in prevladujočim ciljem prostega pretoka blaga in kapitala je v pomembni meri prispevalo k razmeram, ki dajejo prednost nezakonitemu ribolovu in trženju njegovih proizvodov. Ob vse lažjem kroženju kapitala in rib po svetu pa ni dovolj sredstev za nadzor, da bi dokazali, da je to, kar prosto potuje, tudi zakonito. Ko na primer teče razprava o načrtih organizacije FAO ali EU ali ko organizacije RRUO obravnavajo sankcije ali druge ukrepe, se pojavi vidik STO – "dejavnik zamrznitve STO". Prepogosto se opusti dobra zamisel ob omembi, da morda ne bo skladna s pravili STO, kar se je zgodilo v razpravah s Komisijo med pripravo tega poročila. Hkrati pa je to prelahak izgovor, da bi se izognili ukrepanju – EU mora pokazati pogum v svojih

prepričanjih, tako da močno pritiska za vsakršne ukrepe, potrebne za preprečevanje nezakonitega ribolova. Le težko je videti, kako bi lahko STO zagovarjala trgovino z nezakonito ulovljenimi ribami.

Ključni korak je, da države članice v celoti izvajajo določbe skupne ribiške politike; kot znova in znova ugotavlja Komisija, obstajajo veliki problemi pri spoštovanju teh določb. Nedavna sodba na Sodišču ter kazen za Francijo sta prinesla bistveno izboljšanje, vendar na žalost druge države članice svojih obveznosti ne izpolnjujejo bolj.

Sledljivost rib je ključnega pomena pri preprečevanju tihotapljenja in pranja proizvodov nezakonitega ribolova, začeti je treba pri plovilu, ki ribe ujame, in prek stalnega nadzora nad proizvodom nadaljevati do končne prodaje. Poročilo Fraga kaže, da je okoljsko označevanje pomembno orodje za boljšo preglednost.

Obstaja vrsta notranjih ukrepov, ki bi jih EU lahko nemudoma sprejela brez čakanja na odziv mednarodne skupnosti.

1. Resnim kršitvam, določenim v okviru skupne ribiške politike (Uredba 1447/99), bi morale slediti minimalne kazni v vseh državah članicah. Kazen bi morala biti dovolj stroga, da bi odvrčala od kaznivega dejanja, upoštevajoč visoke vrednosti nekaterih vrst rib, ki so cilj nezakonitega ribolova.
2. Ustrezne predpise skupne kmetijske politike (vsaj ureditev nadzora – Uredba 2847/93 – in ureditev skupnega trga – Uredba 104/2000) bi bilo treba spremeniti tako, da bi imele vse predelane in nepredelane ribe potrdilo, s katerim jim je mogoče slediti do izvora, vključno s krajem in datumom ulova in podatki o ribiškem plovilu. Ta zahteva delno velja za ribe z izvorom v EU, vendar jo je treba dopolniti in okrepiti, saj bi morala veljati tudi za ribe, ki vstopijo v EU bodisi v tranzitu bodisi ker so namenjene za trg EU (glej točko 8, ki sledi).
3. Generalni direktorat za ribištvo in pomorske zadeve bi morala nemudoma na svoji spletni strani objaviti črne sezname organizacij RRUO, vključno z imeni lastnikov in upravljalcev; tovrstno ravnanje namreč ne bi smelo ostati zaupne narave. Seznam bi bilo treba vključiti tudi v zakonodajo Skupnosti, plovilom na tem seznamu pa prepovedati vplutje v pristanišča EU za razkladanje rib, ponovno zalogo ali s kakršnim koli drugim namenom, razen humanitarne pomoči. Trenutno uredba vsebuje zgolj seznam NEAFC, nedavni predlog spremembe k Uredbi Sveta 51/2006 pa tem plovilom prepoveduje vstop v pristanišča EU. Tak pristop bi moral veljati za vse črne sezname, sprejete v organizacijah RRUO. Plovilom EU bi bilo treba tudi prepovedati servisiranje teh plovil na morju.
4. Države članice bi morale prevzeti večjo odgovornost za ravnanje svojih državljanov in jim tako preprečiti nezakonit ribolov ali podpiranje takega ribolova. Odbor CCAMLR je letos sprejel nov ukrep, na podlagi katerega morajo države preverjati, ali je fizična ali pravna oseba v okviru njihove jurisdikcije vpletena v nezakonit ribolov in v tem primeru ustrezno ukrepati. Če mora EU to izvajati v okviru odbora CCAMLR, naj bo to splošno načelo.
5. Vpletenost organiziranih kriminalnih skupin v nezakonit ribolov bi moral preiskovati Europol. Glede na visoke vrednosti nezakonitega ribolova pri nekaterih vrstah rib obstajajo namigovanja o vpletenosti kriminalnih organizacij, kar ne preseneča.

EU bi lahko izvajala tudi druge ukrepe, za katere pa je potrebna določena mera sodelovanja z drugimi državami.

6. Vsa ribiška plovila in ribiška transportna plovila, ki vplujejo v pristanišče EU, bi morala biti mogoče jasno identificirati v skladu s standardnimi specifikacijami organizacije FAO, ne glede na zastavo, pod katero plujejo. Poročila o nadzoru kažejo, da veliko plovil med ribolovom ni mogoče identificirati. Mnoge organizacije RRUO so specifikacije organizacije FAO sprejele in enako bi morala storiti EU.
7. Vsa ribiška plovila in ribiška transportna plovila, ki plujejo pod zastavo tretjih držav, bi morala biti opremljena z enako opremo za opazovanje in nadzor, kot jo imajo plovila EU, med drugim tudi s sistemom spremljanja plovil (VMS) in elektronskimi ladijskimi dnevniki idr. Plovila, ki prihajajo iz regij s programi opazovanja, bi morala po potrebi imeti na krovu opazovalca ali ustrezna opazovalčeva poročila.
8. Države članice ne bi smele dovoliti, da se plovilo, ki pluje pod njihovo zastavo, črta iz nacionalnega registra, razen če lahko lastnik plovila dokaže, da plovilo ni preneseno v register države, ki po mnenju organizacije RRUO prispeva k nezakonitemu ribolovu. Ker EU kasnejšega prenosa na zastavo ugodnosti ne more preprečiti (čeprav je pod točko 1 akcijskega načrta za leto 2002 ali zgoraj predlagano točko 4 več možnosti), naj stori vsaj ta korak.
9. Seznime plovil, ki imajo dovoljenje generalnega direktorata za zdravje in varstvo potrošnikov (GD Sanco) za neposreden izvoz v Skupnost, je treba navzkrižno preveriti z regijskimi ali nacionalnimi seznama plovil, ki se ukvarjajo z nezakonitim ribolovom. Generalni direktorat za zdravje in varstvo potrošnikov trenutno sestavlja seznam plovil z dovoljenjem za ribolov; nekatera plovila, ki jim je bilo dovoljenje že podeljeno, so celo dobro znani povratniki kaznivih dejanj. Za črtanje teh plovil s seznama GD Sanco potrebuje pooblastilo.
10. Vse ribe, ki se razkladajo v pristaniščih EU ali se vanjo uvažajo, morajo imeti dovolj natančne dokumente o svojem pravnem izvoru. Ribiška plovila, ki svoj ulov neposredno razkladajo, morajo torej imeti vsa ustrezna dovoljenja za ribolov v določenem območju tretjih držav ali ustreznih organizacij RRUO. Plovila, ki razkladajo ribe, ulovljene z drugimi plovili, poleg zgoraj navedenega potrebujejo še dovoljenje za pretovor. Plovilom brez omenjenih dokumentov je prepovedano iztovarjanje kakršnih koli rib oziroma njihovo servisiranje (gorivo, zaloge itd.)

Jasno je, da je pojav nezakonitega ribolova mogoče premagovati le s sledljivostjo, preglednostjo in sodelovanjem na vseh ravneh. Za boj proti gospodarskim interesom nezakonitega ribolova je potrebna tudi veliko večja mera politične volje kakor doslej.

POSTOPEK

Naslov	Izvajanje akcijskega načrta EU za nezakonit, neprijavljen in zakonsko neurejen ribolov		
Št. postopka	2006/2225(INI)		
Pristojni odbor Datum razglasitve dovoljenja na zasedanju	PECH 28.9.2006		
Odbori, zaprošeni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju	ENVI 28.9.2006	INTA 28.9.2006	DEVE 28.9.2006
Odbori, ki niso dali mnenja Datum sklepa	ENVI 3.10.2006	INTA 3.10.2006	DEVE 3.10.2006
Okrepljeno sodelovanje Datum razglasitve na zasedanju			
Poročevalec/-ka Datum imenovanja	Marie-Hélène Aubert 13.7.2006		
Nadomeščeni/-a poročevalec/-ka			
Obravnava v odboru	3.10.2006	20.12.2006	
Datum sprejetja	25.1.2007		
Izid končnega glasovanja	+: -: 0:	24 0 1	
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	James Hugh Allister, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Varela Suanzes-Carpegna		
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Duarte Freitas, James Nicholson		
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Thomas Wise		
Datum predložitve	29.1.2007		
Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)			